

"Danstere"

et halvgenantlig Nyeheds- og Oplysningsblad for det danske Folk i Amerika,

DANISH LUTH. PUBL. HOUSE, Blair, Neb.

"Danstere" udgaaet hver Tirsdag og Fredag Pris pr. Aargang. De Forenede Stater \$1.50. Udlandet \$2.00

Bestilling, Betaling, Adressforandring og andet angaaende Bladet adresseres: DANISH LUTH. PUBL. HOUSE, Blair, Neb.

Redaktør: A. M. Andersen. Alle Bidrag til "Danstere"s Indhold: Afhandlinger, Korrespondancer og Artikler af enhver Art, bedes adresseres: A. M. Andersen, Blair, Neb.

Entered at Blair Postoffice as second class matter.

Advertising Rates made known upon application.

I Tilfælde af uregelmæssigheder ved Modtagelsen bedes man klage til det nærliggende Postkontor. Skulde det ikke hjælpe, bedes man henvende sig til "Danstere"s Redaktør.

Naar Læserne henvender sig til Folk, der abonnerer i Bladet, enten for at lade dem abonnerer at lade Oplysning om det anerkendte, bedes de altid omtale, at de lade Abonnementet i dette Blad. Det vil være til gensidig Nytte.

De Mænd og Kvinder, som uagtet de er fattige, uvidende, fejlende, Dag efter Dag stille tilføjede deres egne Fornøjelser for et andet Menneskes Skyld, de smager en Sødme og vover en Bæft, som gør Verden til et helligt Sted for dem. Udo.

Konstneren aarlige Indtægt er \$3,925,000, og det siges, at det er utilstrækkeligt og vil rimeligvis blive forøget til omkring \$5,000,000. Med vor ofte omtalte Tilbøjelighed til Ekstravagance, vilde dog ingen vove at foreslå en Hentebel af denne Sum til vor Præsident.

I det fjerde Kar importeredes der Diamanter til dette Land for \$36,150,050. Læg saa dertil Diamant-Importøren og Detailhandlerens Profit, saa vil De begynde at lade det begynde om. Hvad Folk i United States udgiver alene for denne ene Juvel. Er det underligt, at mange af de rige ikke har mere at undvære, hvor det hårdere behøvedes?

Af den Kamp, som for Tiden foregaaer i Spanien, ser man, hvor nødvendig Katolikkerne giver Slip paa deres Eneherredømme og deres politiske Indflydelse. De vil ellers gerne give sig Udseende af at være liberale. Hvorfor saa ikke gaa villig ind paa at lade Protestanterne lade sig frihed i de katolske Lande, som Katolikkerne nyder i protestantiske Lande?

En fremragende Kongregationalist skriver i "The American Missionary": "I omkring 25 Aar har vi tilføjet og hjulpet til at stifte skandinaviske Menigheder, og der eksisterer nu omkring 200 svenske og 50 dansk-norske Menigheder". Dertil bemærker "The Lutheran": "En aaben Bekendelse angaaende kongregational Profetsmageri blandt skandinaviske Lutheranere i Amerika, en Bekendelse, som indeholder en ligefrem Tilfældighed af, at Skandinaveres gamle Sprog og gamle Bekendelse passer bedst for disse tre Sønner af Luther."

I sidste Nr. af "Bifuben" anføres en længere Udtalelse af Erling Bjørnson, B. Bjørnsons Søn, og en ditto af "Norsk-Socialdemokraten" til Bæft det, at "Mormonernes moralske Liv og Lære staa fuldt ud paa Spjæ med deres i Norge". Særlig fremhæves da Mormonlærens gode moralske Indflydelse i Staten Utah. Bl. a. hævdes: "Der er ingen "Smug". Mangegifte her blandt os. Enhver, som kan opbære Indgaaelse af Mangegifte, kan tjene store ubetalte Belønninger." Glædeligt, om det er sandt. Men vi ved jo lige saa godt, som de selv ved det, at om de ikke lever i Mangegifte, saa har de gjort det, og de har ikke sluttet dermed efter eget Valg, men fordi Landet tvang dem dertil. Derom minder jo ogsaa de "store ubetalte Belønninger".

Eben-Ezer.

Det er varmt i Colorado i Sommer - den varmeste Sommer i mange Aar, siges der. Vel er det et tørt Klima, men der plejer dog at falde nogen Regn. I Aar har det imidlertid været juaat med Regnen.

Zaget som et Hele og med Hensyn til Sundhedsspørgsmaal har Vejret været ideelt lige siden Jul.

Mange Steder har Løkken gjort stor Skade. Paa Eben-Ezer har det dog holdt sig rigtig kønt, og Patienterne har gjort det godt - dem, som havde Udigt dertil.

Sister Ingeborg tilbragte sin dels i Denver, dels hjemme. Mrs. Madson besøgte Venner i Potter. Broder Andersen var i Denver nogle Dage, og nu har Sister Maren Ferie, som hun tilbringer hos sin Moder i Hutchinson, Minn.

I Naade skænke Hjstens Herre os flere Arbejdere.

Mennesker vælger Livsgjerninger af alle Slags, og det er i sin Orden. Men hvorfor er der saa faa, som vil gøre Barmhjertighedens Tjeneste til sin Livsgjerning. Det var Klagen paa det store Kirkesøde i Edinburgh: Giv os Arbejdere, Herre! Det er Klagen alle Vegne!

Den sidste Rapport fra Kaiserstærk er just kommen. Der er nu 19,958 Søstre i Arbejde, men der trænges til flere i hvert eneste Hus. Den store Tilgang i de sidste tre Aar (over 1800) har dog været i Europa. Hvorfor er der ikke en forholdsvis lige saa stor Tilgang af Arbejdere i vor Lutheriske Kirke i Amerika? Uendelig Velgjælfelse er bleven dette Lands Befolkning til Del, og som en Del af den Lutheriske Kirke fik vi vor Part. Her er Frihed til at følge sit Hjertes Lyst og Trang som næppe i noget andet Land paa Norden. Det kan da sikkert heller ikke nægtes, at der gøres Brug af Lejlighederne. Hvor der er en Villie og ogsaa Vej. Thi Spørgsmaalet om Midler holder næppe nogen tilbage. Alle Begære er der fuldt af villige Arbejdere - kun Herrens Gerning trænger. Kun saa gaa hører og følger Kaldet: "Gå hen i Dag i min Vingaard".

Er der ikke unge, troende iblandt os? Er der ikke Kræfter nok? Jo, vist er der saa. Er der da ikke Stærklighed nok til Herrens Gerning? Er der ikke den aandelige Dybde blandt os, som bringer til Sandhed? Der menes undertiden, at vi er forud for Moderkirken i Danmark - at vi se klarere. Men vi alligevel skulde være saa langt bagefter, at mens hvi unge Mænd og Kvinder staa op og melder sig til Arbejde iblandt syge, fattige og lidende, saa bliver det her sandt om os, hvad jeg for nogen Tid siden saa anført fra et japanisk Blad om de Kristne: De Kristnes Gud kunde ikke være dem meget nær; thi de kunde ikke bringe Dre, uden at de skulde erlattes i Underholdning og Fornøjelse, og saa nævntes der de Kristnes Bazarer og Fornøjelser i velgørende Hjem.

Vi glemmer vist alle alt for ofte, at Kristendommen er en Tjeneste - en Gudstjeneste skulde vort Liv være - ved de syges Reje, i den fattiges Braaer, i Søgen efter det fortabte. Ikke til Reg, men til Tjeneste kaldte Han os.

Du, kære unge Ven, som læser dette, Herren har dig behov. Har Du rigtig tænkt paa den store Trang til helligede, villige Kræfter? Har Du tænkt paa, at Diaconisegerningen er en Gerning, hvor der maaske er Lejlighed til at yde større Tjeneste i Herrens Vingaard end paa nogen anden Maade. Hvorledes det, spørger Du? Jo, fordi en Diaconisse er blandt de faa lykkelige Mennesker, som ikke behøver at bekymre sig for det daglige Brød. Om de Ting bekymrer Diaconisshuset sig paa hendes Begne. Søsternen kan derfor uden Spørgsmaal om Penges give sig helt og uforbeholdent hen til Tjenesten. Alvor hun gaar, er Diaconisshuset hendes Hjem. Alvor hun gæmmer i Tjenesten, staa Diaconisshuset med Ly og Læ for de gamle Dage. Der ligger et rigt Liv for hver, som faar Nytte at lene det.

Et saadant Hjem vilde Eben-Ezer saa gerne være for dig, kære unge Ven, om Du valgte at træde

ind i den lange Ræde paa 19,958 Søstre. Mange af disse har staaet i Tjenesten i 25 Aar, nogle i 50 Aar.

Nu nærmer Tiden sig snart, da Søster Sine og Broder Hentriksen har været i Milwaukee et Aar. Men vi skulde faa Naad til at lade dem gæste det gamle Hjem i Aar? Og den anden af Eben-Ezers Beboere har af og til lagt: Hvor vilde det dog være hyggeligt, om S. Sine og Dr. Hentriksen kunde besøge os.

Der er ogsaa virkelig kønt og hyggeligt her hjemme paa Eben-Ezer i Sommer - smukkere end nogen Sommer før. En stor Glæde og Opmuntring har det været, naar Venner afslæde os Besøg. En Del har da ogsaa set ind til os, og vi siger end alle Tak for Besøget - længere eller kortere. En Dag blev vi glædelig overrasket ved Besøg af Mr. Andrew Jensen fra Minden, Neb. Det blev et fort Besøg paa en Times Tid, men dog langt nok til, at Mr. Jensen fik Eben-Ezer at se. Nogle Dage efter modtog Mr. Kjeldgaard følgende Brev fra Minden:

Minden, Neb., July 13., 1910. Mr. Kjeldgaard, Brush, Colo. Dear Sir: I enclose you my check for \$25.00 in payment of my subscription to the Eben-Ezer Home. I feel much pleased with the home so I am exceedingly glad to make the donation. Kindly send me receipt and oblige. I remain Yours truly C. A. Jensen.

Jeg behøver ikke at sige til, at den kærlike Anerkendelse og Gaven glædede os alle. Vi vilde dog saa inderlig ønske, at flere - særlig af vore Præster - kunde besøge os. I lang Tid har her ingen andre været end Past. Jensen, af den danske Kirke. Han holdt nogle Møder her omkring paa Vej fra Naarstedet og saa da ind paa Eben-Ezer. Saa er der en Mr. Høstfelt, som er Lærer ved Skolen i Des Moines. Paa en Rundrejse holdt han ogsaa nogle Møder her i Settlementet og saa da ved Lejlighed ind til os.

Pladsen er ikke stor, og en Del Familier er rejst herfra til Vestlysten, men derfor ønsker vi lige meget at se Herrens Venner som Gæster iblandt os, naar en Lejlighed gives.

Forleden var S. B. Jensen, og S. C. Christensen med Familie fra Nardn, Neb., her i Anledning af Jens Thomens Død og Begravelse. Thomsen var Patient paa Eben-Ezer i lang Tid. Han bedredes ikke, men da han stod uden Hjem og Forældre i dette Land, blev han her til sin Død. Hans Søn lagdes til Høje i Eben-Ezers Gravplads paa Væns Kirkegaard. Hans Onkler i Nebraska har taget sig kærligt af den unge Mand. Den, som har staaet ved mange Syge- og Dødslejer, maa erkende, at man kun kan se paa Omvendelser paa Dødslejet med Betænkelse. Dog er der dem, som paa det sidste virkelig søger og finder Freden i Troen paa Korsets Blod, og blandt disse var dog vist Jens Thomens Da han den sidste Eftermiddag i stor Smerte bad om Udløsning, kom disse Ord igen og igen: Herre Jesus, tag mig bort, lad mig dø. Du ved, jeg tror paa dig. Du betalte for min Synd o. s. v.

Hvor færligt og usikkert at opsette Afgørelsen af sin Saligheds-sag, til Døden kommer. For hvor mange bliver der ikke hængende Tid eller Lejlighed? Thomens Liv var sundet som saa mange unge Menneskers. Under hans Ophold her lagde han intet Skjul paa sit Onske om at saa Fred med sin Gud; men først den sidste Eftermiddag klagede han sig til Jesus Død som en Redningsklippe. Gud ske Lov, at vi ikke er satte til at sælde Dom hverken over ham eller nogen anden; men disse Opførelser taler alvorsligt om, at i Dag er Naadens Tid; i Dag er Gud at finde" o. s. v. Hvorledes er du stillet, kære Læser?

Pastor Lillejse og Hustru som saa ikke. Det var kønt af Menigheden i Dwight at tage sig af de gamle Præstefolk. Det er et Eksempel, som er Efterfølgelse værd. Det er saa at ønske, at Bennerne ikke trættes. Gamle Søren Hansen og Hustru tænke paa at gøre en Tur til Ne-

braska for at besøge deres Børn en Maanedstid. De rejser dog først efter vor Naarsfest.

Mrs. Svov-Hansen fra Hampton, Neb., er Gæst i Nazareth for Tiden. Misses Margrethe Nielsen fra Potter og Carrie Hansen fra Blair, Neb., er i disse Dage Gæster paa Eben-Ezer.

Om Gud vil, bliver Eben-Ezer Naarsfest afholdt i Dagene 27. og 28. August. Vi haaber, det maa blive vellykket og lykkelig, og at mange Venner fra nær og fjern vil fejre denne aarlige Højtid med os. Enhver er hjertelig velkommen. Siden Menigheden skiftes fra Anstalten, er denne den eneste Lejlighed, hvor vi indbyder offentligt til at dele Guds Riges Gode med os.

Men gør os den Glæde, Venner, at komme, og I vil saa Velgjælfelse med eder hjem.

Ederes heng. J. Madson.

Evolution eller Individualisme.

Past. J. A. Jensen har tilsendt os følgende med Anmodning om at optage det i Bladet. Ikke blot imødekommer vi velvilligt hans Anmodning, men vi vil endog udtale vor Glæde over, at man med Opmærksomhed og Eftertanke læser de Artikler, som "Danstere" byder sine Læsere. Der følger saa Past. Jensens Bemærkninger:

"I "Danstere" af 22. Juli findes en Artikel med Overtit: "Måske og den enkelte", skrevet af Andrew Carnegie til et engelsk Blad, hvor i han drager til Fælt mod Socialismen. Artiklen er meget dygtig, og den vidner om høj Begavelse og stor Værd om sociologiske Spørgsmaal. Men den hviler helt igennem paa Udviklingslæren (Evolution), som John Larsen i samme Nummer af Bladet angriber. John Larsens Indlæg er beundret og godt, og det er, helt ud bibelsk.

Men naar "Danstere" optager en Artikel som Carnegies uden nogen som helst Forklaring eller Modsigelse af Redaktionen, saa synes det mig at være enten ubetænksomt eller noget for dristigt. Udviklingslæren er, som John Larsen ganske rigtig gør opmærksom paa, stærkt paa Mode i vore Dage, og den har hildet mange i sit djævelske Net baade blandt Læg og Lærd. Men derfor synes det mig i høj Grad betænkeligt at lade den Slags Lærdomme fremkomme i vore Blade ganske uden Begrundelse af nogen Slags.

Staar Udviklingslæren, saa falder Bibelen; men naar Bibelen, saa falder Udviklingslæren. Men vi staaar dog vel paa Bibelens Grund? J. A. Jensen."

Past. Jensen paapeger ikke noget enkelt Udtryk i den nævnte Artikel, men paastaa blot om Artiklen i sin Almindelighed, at "den hviler helt igennem paa Udviklingslæren (Evolution)". Og saa nævner han John Larsens Artikel som bestemt Modfæstning mod den anden. Saadan saa vi ikke paa de to Artikler. Vi betragtede Andrew Carnegies Artikel som en Svæbelse af Individualisme i Modfæstning til Socialisme. Overtitren er "Måske og den enkelte", og derom drejer hele Artiklen sig.

Efter igen at have gennemlæst Artiklen med kritisk Opmærksomhed finder vi ingen egentlig "Evolution" eller "Darvinisme" i den. Vifelig peges der helt igennem paa Udvikling, men en Udvikling, som er virkelig. Men det, der slaas til Lyd for, er den Bifærlighed, at Mennesker er forskellige, og Forfælligheden i Evner og Anlæg maa ikke overføres eller underunderes, som Socialismen gør, men den skal have Frihed til at udvikle sig, og det er den nyere Tids Frihed for alle til at vælge, hvad de vil", sige det og "guddommeligt Skald, som viser enhver hans Plads", der har givet Stødet til den store Udvikling og de store Fremskridt i det sidste Aarhundrede.

Det ejendommelige i "Evolutionen" eller "Darvinismen" er ikke egentlig Udvikling fra et lavere Trin til et højere. En saadan Udvikling er langt ældre end Charles Darwin. Men det ejendommelige, det, som gaar imod Bibelens Skaf-

belsesberetning, det er, hvad der foredrages i "Darwins "The Origin of Species by Means of Natural Selection". Her er det den Teori fremstillet, at alle Jordens Planter og Dyr (Mennesket indbefattet) skulde nedstamme fra nogle faa Urformer eller Prototyper, som atter skulde være opstaaet af et Urfilm o. s. v. Det er ogsaa denne Evolution, Mr. John Larsen imødegaaer, og som alle oplyste Kristne, og ægte Videnskabsmænd med, maa modfætte sig. Om Carnegie bylder denne ejendommelige Evolutionsteori, ved vi ikke. Det fremgaar ikke af hans Artikel "Måske og den enkelte". Efter vor Mening og Forfællelse er det ikke "Evolution", men "Individualisme", der præger Artiklen. Der forekommer Udtryk, som en troende Teolog rimeligvis ikke vilde bruge, som Manden næppe vilde bruge, dersom han holdede Darwins Lære om alle Ting's Oprindelse og forkastede Bibelens Skabelsesberetning, f. Eks. "guddommelige Mission" og "guddommelige Skald". Den darviniske Evolution udelukker jo Gud som Skaber og som den, der giver Mennesket Mission eller Skald og Evner.

Men - lad os betragte Artiklen, som den er: Et i Kendsgerninger begrundet Indlæg imod Socialismen. Det ejendommelige udtales i følgende Sætning: "At indskrænke Friheden (for den enkelte) vilde kun da være paa sin Plads, naar ubegrænset Frihed for en enkelt satte de andres Frihed i Fare". Det er ikke Evolution, det er Individualisme.

Et Ord til Holderne.

Der er i den senere Tid udsendt Anmodning til Holdere, som staaar til Restance, om at betale op, hvad de skylder for Samfundets forskellige Blade, og vi ønsker herved at sige hjertelig Tak til de mange, der allerede saa venlig har efterkommet Opfordringen, og paa Forhaand til de mange, der utvivlsomt vil gøre det inden Udløbet af den fastsatte Tidfrist.

Et Par Ting finder vi os fornødig til at gøre opmærksom paa. Først med Hensyn til Forskuds-betaling. Det er jo Hensigten, at Blade skulde betales i Forskud, og det er da ogsaa Regelen hos os. Nu er der imidlertid nogle, der afholdes fra Forskudbetaling af "Danstere" ved det usikre angaaende Bladets fremtidige Pris. I Afgange Naarsmødets Bestemmelse skal Prisen jo forhøjes til \$2 per Aargang, medmindre 500 nye Holdere tegnes inden 1. Jan. 1911, hvilket vi dog har godt Haab om at se fuldbyrdet. I den Forbindelse vil vi imidlertid tillade os at gøre opmærksom paa, at selv i Tilfælde af Prisforhøjelse, saa vil den gamle Pris alligevel gælde, indtil Subskriptionen udsæber. Vore Holdere kan altsaa sikre sig mod Prisforhøjelse under alle Omkænbigheder ved at betale i Forskud inden 1. Jan. 1911.

Dernæst dette: Der gives steds Mulighed for Fæll og Misforstaaelse. Fænder De noget i Vejen paa nogen Maade, da gør os opmærksom derpaa, og vi vil gøre os al mulig Nid for at faa det rettet eller opklaret.

For at forebygge slige Ulemper, vil vi gerne bede Holderne lægge nye Mærke til Skitteringen paa Adresselappen. Bliver denne ikke rigtig forandret inden et rimeligt Tidsrum (højest en Maaned), efter Betaling er indsendt, da vil De yde Ekspeditionen en stor Tjeneste med at gøre opmærksom derpaa. Erhøbdigt Dan. Luth. Publ. House

Bølgeblint.

For ikke længe siden tilbrog sig paa Leo Tolstøjs Gode, Jasnaja Poljana, en rørende Scene.

En Bonde, Peter Jofin, var i sin Tid bleven saa begejstret over Tolstøjs Lære om det syndfulde i Militærtjenesten, at han, da han blev Soldat, nægtede at aflægge Hæne-Eden, lige som han senere de-fetterede af Tjenesten ikke mindre end tre Gange.

maatte han lide de sværeste Straffe. Otte samfulde Aar tilbragte han i et Arrestantkompani og i en Disciplinærbattalion. Men intet formaaede at hindre en Sindforandring hos Peter Jofin. Omfider blev Militærmyndighederne ligefrem træt af at pine den stæfke Eng-ling, hvorfor de anviste ham Ophold i Nærheden af Tula, hvor han satte under Politiofbygn.

Jofin i. hændt sig nu en Dag paa Tolstøjs Gode for at fortælle den ædle Olding om sine Lidelser for sin Overbevisnings Skyld. Med faderlig Æmhed modtog, Tolstøj denne sin Discipel, idet han tog ham i sine Arme og kysede hans Kind. Og medens Jofin fortalte sin Lidelses-historie, strømmede Tårerne ned ad gamle Tolstøjs Kinder.

Jofin, der kun er lidt oppe i Trediveerne, er allerede ganske graa-haaaret formedelst de tunge Lidelser og Pinsler, han for sin religiøse Anskuelse har lidt. Saa bliver nu indtil videre hos Tolstøj.

Digteren erklærede straks at ville skrive en Bog om denne sin Vens, enstaaende Livsførelse, saa dybt Indtryk havde Skildringen gjort paa ham.

Hadde det uheldige russiske Folk blot mange Befrøttere af Tolstøjs Karakter, saa gredes snart det Fr-heds Morgen.

Det ældste Ur i England - og vistnok et af de ældste i Verden - er det gamle Taarnur i Peterborough. Det fuldstændig Aar 1320, og endnu den Dag i Dag udfører det med Trofast sin Tjeneste. Det var en Munk, der var Mester for dette Værk, som selvfolgelig er uerft primitivt. Gangværket drives af et 300-Punds Vindhod, der hanger i en 40 Fod lang Snor.

Uret staaar Timerne paa den store Kirkekloke, idet en 72-pundig Hammer drøner mod den mægtige Klo-keseide. Gangværket og Slagværket er meget simpelt og findrigt forbundne med en Snor. Der er forsvigt ingen Timeviser, idet Timerne markeres af Hovedhjulene, som fuldbærer en Omdrejning hver to Timer. Trods det simple Værk og det grov-udførte Arbejde har det 600-aarige Taarnur troligt gaaet sin Gang og staaet sine Slag gennem de vekslende Tider og det endda paaftaaes der, uden at have gaaet saa meget som et Minut forkert. Det kan man da sikkert kalde godt leveret.

Det er med underlige Høfler, man betragter et saadant Arbejde. Vi Mennesker, vi er saa kloge og fiffige, og dog maa vi paffe sammen og talke af, naar vi højt regner, har naaet Kirkerne. Vore Hænderes Gerning derimod kan bestaa gennem Sæller. Kan man ikke dergen-nem se et Bæft mere for Staaens Udledelighed? Den samfælle Skabning har kun dette ene Liv. Sjælen har sit egenlige Liv hinfædes. Derfor er det nærværende saa fort.

For kort Tid siden spillede i det offentlige Liv en lille kostelig Komædie, som vi vil kalde: "Latin og Kærlighed".

Af disse to Ting synes der at være haade for lidt og for meget ved Universitetet i New York. Prof. Beck viste saa megen Kærlighed mod en lille Pige, at han bl. a. til-freede hende adfællige sømme Brev, som hun fandt paa at fremlægge i Netten som Bæft for, at hun trængte til et lille Sæftepåst for sit lille Hjerte i Form af \$50,000. (Intet Steds træder den amerikanske Sø-feroand gressere, uskønnere frem end i slige Tilfælde, hvor Kærlighed og Penge, absolut uensartet Begreber, flemmes ned i samme Pære. Na, disse Strammerjæle!). Hadde været flog nok til at affatte disse Brev paa Latin, var alting klappet og slart, til Trods for, at hans Kærlighed var for lille til at ind-gaa Etæftak med omtalte lille Pige.

Præsident Butler vilde nu vise, at han var Parl for sin Gat, og op-fordrede offentligt Prof. Beck til at resignere. Men der kom han forkert heran. - Tror Præsidenten sig at være Parl for sin Gat, tænkte Beck, saa skal jeg lade Aderben vide, at han ikke er Karl for sin Latin. - Som tænkt, saa gjort. Beck bekend-